

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Pagina Web: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste. AJUTĂM REFUGIAȚI CREȘTINI DIN UCRAINA!

Martie 2022

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet:

<https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:

"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);

"Torturat pentru Hristos";

"Cu Dumnezeu în Subterană";

"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";

"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.

Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

“Mi-am urât toată munca.” (Eclesiastul 2:18)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția lui, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:
VINDECAȚI PĂCATUL DEPRESIEI!

Într-un moment de depresie, regele Solomon a scris: „Mi-am urât toată munca”. În momentul în care a tras această concluzie tristă a vieții sale, scria o carte nemuritoare, inclusă mai târziu în Biblie, o carte destinată să fie tradusă în o mie de limbi. Această carte, care i-a instruit pe mulți despre căile lui Dumnezeu, le spune oamenilor despre vanitatea depresiei. Chiar și într-o astfel de dispoziție, marii sfinți pot spune lucruri prostești. Într-o asemenea dispoziție, profetul Ilie, care nu a fost menit să guste niciodată moartea, s-a rugat să moară.

S-ar putea să aveți motive personale copleșitoare pentru a fi trist: singurătate, doliu, trădare, pierdere, boală. Există, de asemenea, ispite puternice de a fi deprimat atunci când observăm unele dintre lucrurile care se întâmplă în biserică. Un preot catolic pe nume GUILIO GIRARDI a fost unul dintre mentorii CONSILIULUI VATICAN II care a stabilit ca, în ciuda cererii a 600 de episcopi, adunarea să nu condamne comunismul, această doctrină intrinsecă a răului. S-a declarat deschis a fi creștin marxist. În cartea sa „CREȘTINI PENTRU SOCIALISM” dă detalii despre organizarea perfectă a unei multitudini de preoți de același fel. Nu poate exista un creștin marxist la fel cum nu poate fi un diavol discipol al lui Hristos. Nu există niciun compromis posibil între o torță aprinsă și un butoi de benzină. MARX a fost un adorator al diavolului legat de o sectă satanistă, așa cum am demonstrat pe deplin în propriile mele scrieri, după cum puteți citi în cartea mea „A FOST KARL MARX UN DISCIPOL SATANIST?” (Disponibil pentru comanda sau

lectură gratuită online la <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>, vezi coloana a treia. N. Ed.) Mulți dintre frații noștri persecutați suferă pedepse lungi cu închisoarea. Să stai în închisoare pentru credința ta în Hristos nu este deprimant, dar cu siguranță este - să știi că cei care te-au denunțat sunt frați care au mâncat înainte pâine cerească cu tine și care de atunci au luat numele de „progresiști” pentru a-i mulțumi pe tiranii satanisti. Un pastor protestant francez RICHARD MOLLARD a scris: „Îndrăznesc să sper, din cauza evoluției sociale și politice rapide a lumii actuale, că Partidul Comunist Francez va evolua... spre un adevărat respect pentru cei care nu împărtășesc beneficiile Sale, și către o libertate democratică autentică”. (CIRCES, Franța) Acest lucru este la fel de înțelept ca speranța în convertirea diavolului sau că evoluția socială va produce crocodili care nu mănâncă oameni. „Adulterul” unor lideri creștini cu marxismul trebuie denunțat.

Un creștin trebuie să muncească din greu pentru a obține o gândire corectă. A deveni deprimat nu va ajuta. Așa cum în viața privată nu totul este sumbru, la fel și noi putem vedea partea bună a lucrurilor. Cunoașterea exemplelor strălucitoare ale credinței curajoase a fraților noștri persecutați ne permite să ieșim din gândurile noastre înguste de întuneric și dezamăgire. Putem fi recunoscători pentru fiecare binecuvântare pe care am primit-o de la Dumnezeu și mai ales pentru libertatea noastră de a ne închina, libertatea de a ne exprima și de a crește în credința noastră.

Când eram încă în România comunistă, din moment ce vorbeam rusă, tânjeam să mărturisesc credința mea oricărui membri ai armatei sovietice care invadaseră țara. Astfel, am oprit o doamnă-ofițer rusoaică pe stradă și i-am spus „Tovarășă, știu că este nepolitic să oprești o doamnă necunoscută pe stradă. O fac doar pentru că am ceva foarte important să-ți spun.” S-a oprit și i-am vorbit despre calea mântuirii. M-a întrebat: „Îl iubești pe Hristos?” Când i-am răspuns „da”, ea și-a pus brațele în jurul gâtului meu și m-a sărutat – o situație foarte neplăcută pentru un pastor în public. Am invitat-o la noi acasă, unde am avut surpriza de a descoperi că ea nu știa nici cel mai mic lucru despre Hristos, ci îl iubea din suflet. Știind bine că vine dintr-o țară atee, comunistă, am întrebat cum e posibil. Ea a răspuns: „Când eram copil am fost învățat să citesc prin imagini. „A” era pentru o albina, „c” pentru un clopoțel. Când eram în liceu, mi s-a spus despre morala „proletară” și despre datoria mea sfântă de a apăra patria socialistă. Dar nu știam cum arată „morală” și „datoria sfântă”. Apoi, mi-am amintit că strămoșii noștri din Rusia aveau o imagine despre tot ce este bun, iubitor și moral. Îl numeau Iisus Hristos; Iubeam această poză. Știam doar numele!” Am rămas uimit de cum nimic mai mult decât o bucațică de credință este capabilă să lumineze o minte întreagă, cum cea mai mică sclipire de lumină poate gonii întreg întunericul. Bucură-te în Domnul pentru durerile care te ispitesc să fii deprimat. Învăță de la creștinii persecutați cum să învingi depresia, da, să te bucuri de necazuri.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă.

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.”
(Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței ajutați cu darurile voastre!
Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați ei sau familiile lor.
Citiți mărturiile lor la <https://misiuneacrestinarichardwurmandbrand.ro> (în coloana a treia.)

Preotul Greco-Catolic Ioan Mereu și soția

Preotul Mereu a fost deținut în cea mai înfricoșătoare închisoare, la Aiud în România comunistă, a suferit în lagărul de la Canalul Dunare-Marea Neagră unde au fost deținuți peste 100,000 prizonieri și mii au murit. Împreună cu soția au fost deportați 5 ani în câmpia stearpă a Bărăganului. Și-a continuat activitatea creștină chiar și după 15 ani de închisoare și deportare forțată. A murit la 90 ani.
Citiți întreaga mărturie în buletinul din 6/2019.

Sora Baptistă Jukovskaia Evelina

A fost condamnată la cinci ani de închisoare pentru distribuirea de literatură creștină în fosta Uniune Sovietică. Și-a ispășit pedeapsa cu închisarea în 11 lagăre-inchisoare diferite, călătorind timp de 38 zile spre Siberia într-un vagon-inchisoare.

Citiți întreaga ei mărturie în buletinul din 6/2019.

Ekaterina Shepel, soția lui Nikolay Emelyanovich Shepel

Shepel a fost condamnat în fosta Uniune Sovietică la închisoare timp de cinci ani apoi pentru încă cinci ani a fost condamnat la deportare în Siberia. Vina lui: Organizarea de întâlniri de evanghelizare a tineretului.

Citiți mărturia ei în buletinul din 6/2019

Fratele baptist Iatziuc Vasili Ivanovich

a fost arestat și condamnat în fosta Uniune Sovietică la 2½ ani de închisoare pentru educația elevilor la Școala Duminicală. Sentința s-a bazat pe Articolul 183-3 al Codului Penal Sovietic al fostei Uniuni Sovietice (nesupunere în fața autorităților, organizarea și conducerea adunărilor religioase interzise de către autorități.)

Citiți întreaga lui mărturie în buletinul din 7/2019.

Eroi ai Credinței!

Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile Voastre

Comuniștii au lovit copii cu capul de perete pentru a o forța să devina o denunțatoare!

Credincioasa baptistă
Nadezhda Reiner,
născută Voronova

De la Smirnova Natalia, fiica doamnei Reiner. „Te salut, dragă frate în Hristos, Mihai! Astăzi am avut o conversație cu mama mea Nadezhda Iosifovna Reiner (născută Voronova), ea a încercat să vă răspundă la întrebări.”

Doamna Reiner a dat următoarea mărturie: „În tinerețe, m-am îndrăgostit de Domnul și am avut o mare dorință să-I slujesc. Cu inima am simțit și am înțeles că vreau să mă angajez în educație spirituală cu copiii cu vârste cuprinse între 10 și 15 ani. Cursurile aveau loc o dată pe săptămână în grupul meu, în biserica locală a satului Lyubuchany, regiunea Moscova. Erau 25 de copii. La 3 mai 1966, am fost condamnată conform articolului 227 și închisă. Copiilor le plăcea comunicarea noastră și și-au făcut griji pentru mine. Când a venit poliția să mă ia, copiii m-au înconjurat cu un inel strâns și nu au vrut să mă lase să plec. Au fost luați și câțiva băieți cu mine. I-au dat cu capul de perete, i-au torturat, astfel încât să le aud gemetele și plânsul. Și în acel moment, au încercat să mă convingă să renunț la credința în Domnul meu... M-am rugat și i-am rugat să lase copiii să

plece și bineînțeles că nu aveam de gând să mă lepăd de Dumnezeu. Am slujit cu credincioșie și am îndurat aceste experiențe în numele Mântuitorului. Curtea a decis că ar trebui să fiu închisă timp de trei ani într-un lagăr de detenție cu regim general. Da, am vorbit despre Dumnezeu colegilor mei de celulă. Unii dintre ei au ascultat cu plăcere, iar alții au respins Vestea Bună... Dumnezeu a aranjat într-un mod miraculos ca într-o a doua secție a închisorii încă patru surori să fie închise pentru credința în Dumnezeu. Îmi amintesc numele lor: Vera Shuportiak din Kiev, Lyudmila Bogomolova din Oryol, Lydia Govorun din Smolensk și Evgenia Shimkina din Karachay-Cerkessk. Ne-am adunat împreună cu aceste surori dragi pentru a ne aminti de Cuvântul lui Dumnezeu și de rugăciune. Împreună am vorbit, am împărțit ceva mâncare și haine calde. A fost o binecuvântare pentru noi în condiții atât de dure. Apoi, în mai, în timp ce eram în închisoare, în ziarul local sovietic a apărut un articol despre mine cu titlul „Viața a trecut pe aici”... iar articolul a reprodus conversația mea cu judecătorul de la proces. Întrebarea judecătorului: „Acuzat Voronova, unde este tatăl tău?” Răspunsul meu: „în Rai!” Întrebarea judecătorului: „Ce s-a întâmplat cu el?” Răspunsul meu: „a fost împușcat!” .. Întrebarea judecătorului: „cine (l-a ucis?)” Răspunsul meu: „Autoritatea sovietică!” ... Nu regret niciodată că am suferit pentru Domnul nostru! Întotdeauna și peste tot, i-am simțit mâna și ajutorul! Biserica a mijlocit pentru mine și după voia Lui au schimbat articolul și m-au eliberat. (Cel mai probabil pentru că era minoră. N. Ed.) Întreaga perioadă a închisorii mele a fost de un an și trei luni. Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine și slujirea ta în slava Lui.”

Eroi ai Credinței!

Creștini Persecuțați Ajutați cu Darurile Voastre

7 Ani de Închisoare și 12 Ani de Lucrare Creștină Subterană

O Mărturie a Deinekăi Liubov, Fiica Pastorului Baptist Sasin Victor Pavlovich

Fotografia Familiei Liubov Deineka împreună cu părinții

„Salutări dragă frate în Domnul! M-a bucurat să primesc scrisoarea dumneavoastră, și mai ales faptul că cineva își amintește de prizonierii care, împreună cu familiile lor, au suferit sub comunism pentru credința lor. Tatăl meu, Sasin Victor Pavlovich, s-a născut pe 12 martie 1929 în Ucraina, în orașul Shostka, regiunea Sumy ca al șaselea copil din familia de 7 copii. Prima pedeapsă de închisoare a executat-o în regiunea Volyn, satul Manevichi. Pedeapsa a fost de 3 ani într-un lagăr-închisoare cu regim strict, apoi, ca al doilea termen, a mai executat încă 3 ani tot în aceeași închisoare. În timpul celui de-al treilea termen de închisoare a fost transferat din închisoare în închisoare pentru aproximativ un an. A ieșit în timpul Perestroika (Reforme ale libertății introduse de Gorbaciov spre sfârșitul existenței Uniunii

Sovietice. N. ED.) Nu numai că a fost amnistiat, ci i s-a dat chiar și un document care atestă că a fost reabilitat. Între termenele de închisoare, a lucrat în secret în Frăția Consiliului Bisericilor și a slujit ca evanghelist în diferite regiuni, precum în Belarus, în toată Siberia, în regiunea muntoasă a Caucazului. În tot acest timp, pentru că era cercetat penal, el nu a locuit acasă ci a lucrat în biserica subterană pentru un total de 12 ani între pedepsele sale de închisoare..Familia noastră a fost supravegheată permanent, asuprită de autorități, au fost percheziții ale poliției în casa noastră. Literatura creștină a fost confiscată, iar KGB-ul a confiscat un instrument muzical la care cânta

sora mea. Familia noastră trăia în sărăcie iar ea încerca mereu să ne aducă cumva mâncare, îngrijorându-se mereu și avînd grijă de noi. Ne ducea o dată pe an, timp de trei zile, departe, la Volyn, pentru întâlniri personale cu tata la închisoare. Călătoream cu toți cei șapte copii, iar mama căra diverși saci, pentru că ducea mâncare pentru noi toată familia și pentru tata pentru a-l ajuta. Avea un stomac bolnav și suferea de parodontită. Nu-mi amintesc multe, dar ți-am spus pe scurt (ceea ce mi-am putut aminti!) Îți mulțumesc pentru inima ta bună, pentru că ți-ai amintit de prizonieri, pentru ajutorul financiar, Dumnezeu să te binecuvînteze! Mama și tata au murit la vârsta de 87 de ani.”

Eroi ai Credinței! **Creștini Persecuțați Ajutați cu Darurile voastre** **Nouă Tone de Literatură Creștină Tipărită și Distribuită Clandestin!**

Credinciosul baptist Bogdan
Serghei Egorovich

„Pentru creștinii din timpul meu (1980-1987) era foarte greu să găsească literatură spirituală. În 1985, frații ne-au sugerat ca noi (eu și soția mea) să organizăm o tipografie secretă unde să putem tipări Biblii, Evangheliile și multe altele.

În 1985, „Circulația”, un pseudonim secret folosit de noi pentru acest proiect, a avut succes. În umila noastră locuință au fost tipărite 4 tone de hârtie. În 1986 „Circulația” a crescut. A implicat 5 tone de hârtie. A avut și succes. Cei care tipăreau au plecat; mașina de tipar a fost trimisă și ea în alt loc. Vremurile erau grele și s-a dovedit a fi și mai dificil de separat literatura tipărită pentru legare, dar cu ajutorul lui Dumnezeu am reușit să trimitem 4 tone de literatură spirituală oriunde a fost nevoie. Mai erau atunci rămase aproximativ 700 kg .

La 1 iulie 1986, în orașul nostru (Fergana), KGB (poliția secretă sovietică, N. Ed) a efectuat percheziții domiciliare în 16 case diferite în același timp. Am fost arestați din pat la ora 6 dimineața. La sfârșitul zilei, în calitate de proprietar al casei, m-au luat împreună cu literatura. Primele 15 zile am fost în arest preventiv și am fost ținut în izolare. În timpul zilei, serii și nopții, ofițerii KGB efectuau interogatoriile. Încercau să mă convingă să spun totul. Nu am vorbit. Apoi m-au amenințat.

Când acest lucru nu a ajutat, au făcut apel la conștiința mea. Ca să explic: pe 30 iunie mi-am adus soția de la maternitate pentru că mi se născuse al 6-lea copil. Mi s-a oferit să devin membru al bisericii oficiale, iar apoi aveam să fiu eliberat. În a 15-a zi, mi s-a oferit o ceașcă de ceai seara. Am fost de acord, nefiind atent. După 1,5-2 ore, îmi venea foarte tare să dorm, iar apoi mi-am dat seama că mi-au fost turnate somnifere în ceai. Apoi am calculat că am dormit 48 de ore. Ce mi-au făcut atunci, nu știu.

Apoi timp de două luni mi-a fost greu să mă concentrez. Mi se învârtea capul, îmi fugea pământul de sub picioare, îmi era greu să-mi țin echilibrul etc. Apoi m-au trimis la un centru de arest preventiv. Acolo, am fost din nou sub interogatoriu, încercări de a mă convinge, amenințări.

... Vara în Uzbekistan este foarte caldă. O fereastră mică și o mulțime de fumători făcea să se respire foarte greu în celulă. Ne-au judecat pe toți trei: l-au arestat pe presbiterul nostru care era responsabil de editura „Krestianin”. Era într-o postură ilegală și în acea zi se afla la Fergana

pentru a rezolva problema livrării literaturii rămase. Procesul a avut loc în ziua de Crăciun a anului 1986. Presbiterul și fratele responsabil de editură au primit cinci ani de închisoare cu regim strict (ei mai fuseseră deja în închisoare). Am primit o pedeapsă de doi ani

Deja în aprilie 1987 am fost trimis în subordinea comandantului la o fabrică de cărămidă, unde trebuia să lucrez foarte mult (se numea „colivia”). Cărămizile uscate trebuiau stivuite pe un cărucior și trimise la cuptor pentru ardere. Se dădea o pereche de mănuși care trebuia folosită timp de o lună. Dar această pereche era suficientă pentru 4-5 zile, apoi era necesar să se lucreze cu mâinile goale. La început, până când au apărut bășicile, mâinile îmi sângerau, dar numărul necesar de cărămizi trebuia să fie pus pe cărucior.

În 1987, Perestroika începuse deja. A fost o amnistie, iar acei frați care au fost judecați împreună cu mine au fost eliberați imediat, pentru că și ei fuseseră condamnați în temeiul unui articol politic. Pentru că în condamnarea mea nu a fost folosit acest articol politic, a existat o astfel de decizie a Comitetului Central al Uniunii Sovietice – să execut încă jumătate din mandatul rămas. Nu am reușit să fiu eliberat vreo 5 luni, dar în ianuarie 1988 am fost eliberat.

După eliberare, lucrătorii KGB au venit de mai multe ori la muncă și au încercat să mă convingă să cooperez. Nu am fost de acord și au spus că oricum nu mă vor lăsa în pace. Dumnezeu a aranjat asta în felul Său. Uniunea Sovietică s-a prăbușit și acest sistem s-a prăbușit, de asemenea. Eu, atât atunci, cât și acum, îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru o îndurare atât de mare încât mi-a permis să sufăr destul de mult pentru cauza Lui și să-I rămân credincios.

P. S. Acum în familia noastră sunt 10 copii, toți membri ai Bisericii lui Hristos. Până acum sunt 61 de nepoți, dar vor fi mai mulți, așa cum dă Dumnezeu.”

Misiunea noastră a trimis ajutor la cât mai mulți dintre acești credincioși pe care i-am putut găsi și contacta personal!

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Кыргызстан
411	Кудрин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Леви	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Кыргызстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тистен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЙВНА	1959	Россия
419	Варовин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Талченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Кыргызстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмаков	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савинко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фудеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богоридов	Александр	Валериевич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedeapsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și peste 110 alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturii disponibile pe internet la: <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

**RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar:RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004**